

[Niels Hølvæg Petersen.]

strative tilrettelæggelse af det, og herunder vil der selvsagt kunne optræde adskillige problemer; men jeg tror ikke, de er anderledes, end at de kan løses.

Må jeg sige om det, hr. Grünbaum var inde på, at hvis det under udvalgsbehandlingen igen skulle vise sig, at det særlige børnetilskud til det første barn, som enlige forsørgere får som kompensation, er for lavt, tror jeg, der vil være interesse for i regeringen at drøfte dette problem, hvilket vi så kan vende tilbage til.

I forbindelse med sambeskatningsproblemet har man drøftet ægteskabsudvalgets betænkning. Ægteskabsudvalget har undersøgt, hvorledes ægteskabslovgivningens almindelige ligestillingsregler fuldt ud kunne overføres på det skattemæssige område. Indførelse af særbeskatning i den form, der er foreslået, løser vel de fleste af disse særlige problemer, hvilket klart er understreget i ægteskabsudvalgets betænkning. Men tilbage står nogle. Ved at der nu sker en afskaffelse af den hidtidige ordning, hvorefter der har kunnet indeholdes skat på den ene ægtefælles arbejdsplads for skatterestance, som den anden ikke har betalt, tror jeg, man rydder endnu en knast af vejen, men der står endnu nogle problemer tilbage. Det drejer sig især om problemer omkring ægtefællers ansvar for selvangivelsen og hæftelsen for de opgivne beløb og her særlig om selvangivelse og hæftelse for formue og formueafkast. Ægteskabsudvalget er gået ud fra det naturlige og principielt rigtige udgangspunkt, at hver af ægtefællerne må have ansvar for at selvangive de formuede og formueindtægter, der hører til vedkommende ægtefælles bodel og særeje eller stammer fra disse, og at hver ægtefælle som følge deraf også må hæfte for sine opgivelser. Dette må være det rigtige udgangspunkt. Så vidt er vi altså ikke kommet i denne omgang, og det er forståeligt af tidsmæssige og andre grunde. Men til gengæld vil jeg sige, at mit parti lægger overordentlig stærk vægt på finansministerens tilsagn om, at en arbejdsgruppe skal arbejde videre med dette problem, og at folketinget snarest vil få resultatet af disse overvejelser tilstillet. Jeg er klar over, at det af praktiske grunde ikke er muligt at sætte fuld kraft i dette arbejde straks, men jeg skal dog her love

finansministeren, at jeg ved passende lejlighed vil vende tilbage til spørgsmålet og tillade mig at plage ministeren, så arbejdet fremskyndes.

Ved ægteskabs indgåelse, separation, skilsmisse eller dødsfald opstår der nogle særlige delingsproblemer, til en vis grad fordi vi netop ikke i loven har det udgangspunkt, som ægteskabsudvalget har anbefalet. Der er gennemført nogle ændringer i reglerne, men disse regler er dog i og for sig det bedste bevis for, at vi endnu ikke helt konsekvent i vor skattelovgivning har gennemført en ægteskabslovgivnings ligestillingsregler; det er et af de mest håndgribelige udtryk derfor i loven. Men dette problem vil altså kunne løses snildere, når vi forhåbentlig inden så lang tid kan få resultatet af arbejdsgruppens overvejelser.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger til standardfradraget. Det var jeg inde på ved første behandling. Det ligesom anede mig, at der måske fra socialdemokratiets side heller ikke var så voldsom stor begejstring for fastholdelse af dette standardfradrag.

Socialdemokratiet og SF har stillet ændringsforslag om, at reglen om, at de første 10.000 kr. i overført indkomst ikke skal fritages for beskatning, skal udgå. Man kunne måske nok ved første, overfladiske øjekast have sympati for dette ændringsforslag; men jeg tror, det under udvalgsarbejdet er blevet helt klart, at reglen har en rimelig administrativ begrundelse. Reglen indebærer nok, at overført indkomst under 10.000 kr. ikke skal beskattes som overført indkomst; men til gengæld fragår disse 10.000 kr. i overskydende indkomst og reducerer således den skattefri indkomstforøgelse tilsvarende. Der er derfor ikke tale om, at man kan få både 15.000 kr. i overskydende og 10.000 kr. i overført indkomst uden beskatning. Der ved bortfalder alle rimelige indvendinger imod reglen, som betyder en administrativ lettelse, og jeg forstår ikke ganske, hvad socialdemokratiet og SF har villet opnå ved at stille dette ændringsforslag.

Om SFs egne ændringsforslag til ligningslovforslaget er der vel ikke andet at sige, end at vi ved anden lejlighed til efteråret vender tilbage dertil. De falder nok en smule uden for den revision af ligningsloven, som vi nu gennemfører, og som jo særlig